„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 297. Sroda 29. Grudnia 1869. Rok wydania 59.

Ogłoszenie prenumeraty na „Gazetę Lwowską“ na rok 1870.

Ceny przedpłaty:

	na miejscu		z przesyłką pocztową
Na rok cały	12 złr.,		16 złr. — c.
Na kwartał	3 „		4 „ — „
Na miesiąc	1 „		1 „ 35 „

Numer pojedyńczy Gazety . . . . 5 cent.

Za inseraty w Gazecie od jednego wiersza: pierwszy raz 6 cent., drugi i trzeci raz po 5 cent., prócz należytości stęplowej po 30 cent. od każdego ogłoszenia.

Przesyłki (franco) odbiera **Administracya Gazety Lwowskiej (ulica Wałowa Nr. 370).**

Część urzędowa.

Ustawa obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, względem pozwolenia gminie Radomyśl powiatu Tarnobrzeskiego na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich dla pokrycia wydatków gminnych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Gminie Radomyśl powiatu Tarnobrzeskiego pozwala się pobierać w roku 1869 i 1870 na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich (bez dodatków nadzwyczajnych) w wysokości 44½%.

Wiedeń, dnia 7. grudnia 1869.

Franciszek Józef w. r.
Giskra w. r.

Ustawa obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, względem pozwolenia gminie Żywaczów powiatu Horodeńskiego na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich dla pokrycia wydatków gminnych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Dodatek 25% do podatków bezpośrednich dozwolony gminie Żywaczów powiatu Horodeńskiego na rok 1869, uchwałą reprezentacyi powiatowej z d. 25. lutego 1869, podwyższa się o 1½% i pozwala się tej gminie, pobierać w latach 1869 i 1870 na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich (bez dodatków nadzwyczajnych) w wysokości 26½%.

Wiedeń, dnia 7. grudnia 1869.

Franciszek Józef w. r.
Giskra w. r.

Ustawa obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, względem pozwolenia gminie Wierzbowce powiatu Horodeńskiego na pobór dodatków gminnych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Dodatek 25% do podatków bezpośrednich dozwolony gminie Wierzbowce powiatu Horodeńskiego na r. 1869, uchwałą reprezentacyi powiatowej z dnia 25. lutego 1869 podwyższa się o 7% i pozwala się tej gminie pobierać w latach 1869 i 1870 na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich (bez dodatków nadzwyczajnych) w wysokości 32%.

Wiedeń, dnia 7. grudnia 1869.

Franciszek Józef w. r.
Giskra w. r.

Ustawa o nadzorze nad szpitalami, posiadającemi charakter szpitali powszechnych i publicznych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I. Nadzór sanitarno-policyjny nad szpitalami powszechnemi i publicznemi, t. j. temi, które pod tą nazwą już teraz istnieją, i temi, które za przyzwoleniem Sejmu za szpitale powszechne i publiczne uznane będą, o ile takowy dotychczas c. k. władzy politycznej przysłuża, pozostaje i nadal nienaruszony.

Art. II. Natomiast ze względu na udział funduszu krajowego w opędzaniu kosztów pielęgnowania chorych, w tych zakładach leczonych, postanawia się:

1. Że ogłoszenie innych zakładów dla chorych, prócz już istniejących, zakładami powszechnemi i publicznemi nie nastąpi na przyszłość bez przyzwolenia reprezentacyi krajowej.

2. Wysokość należytości taksy za leczenie i pielęgnowanie chorych, jakoteż wszelkie zmiany tej należytości, ustanawia Wydział krajowy, za porozumieniem się z c. k. polityczną władzą krajową.

3. O ile by niektóre z tych zakładów nie zostawały już pod bezpośrednim wyłącznym zarządem Wydziału krajowego, to pod względem administracyjnym i ekonomicznym mają pozostawać pod naczelnym kierunkiem i nadzorem Wydziału krajowego, a mianowicie:

a) Wydziałowi krajowemu mają być przedkładane do zatwierdzenia coroczne budżety szpitalne i składane sumaryczne roczne rachunki;

b) wszelkie zmiany w urządzeniu, w organizacyi, tudzież w etacie płac i osób służby szpitalnej, tak lekarskiej, jak i administracyjnej, zawisły od zatwierdzenia Wydziału krajowego;

c) bez zezwolenia Wydziału krajowego nie może nastąpić ani sprzedaż, ani zamiana, ani żadne stałe obciążenie zakładowego majątku szpitalnego, tak ruchomego, jak nieruchomego.

Art. III. Wykonanie tej ustawy polecam Memu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 12. grudnia 1868.

Franciszek Józef w. r.
Giskra w. r.

Część nieurzędowa.

Wyciąg z protokołów posiedzeń Wydziału krajowego

z 4., 10., 14. i 24. października, 1., 16., 19., 22., 23., 27. i 29. listopada 1869.

(Ciąg dalszy).

Wydział zatwierdza uchwałę rady gminnej w Dukli, którą usunięty został miejscowy chirurg od sprawowania funkcyi przy oględzinach pośmiertnych oraz uprasza Wydział c. k. Namiestnictwo o pouczenie c. k. starostwa w Krośnie, iż podobne sprawy do własnego zakresu działania gminy należą.

Na skutek rekursu drohobyckiej rady gminnej znosi Wydział krajowy uchwałę drohobyckiego wydziału powiatowego, którą nakazano gminie wykonanie dawniejszej uchwały gminnej względem przyjęcia chirurga Reicha na asystenta przy szpitalu w Drohobyczy.

Wydział krajowy przyjmuje do wiadomości pismo c. k. starostwa rohatyńskiego wyjaśniające, jako c. k. krajowa dyrekcya skarbu nie poleciła bynajmniej urzędnikowi podatkowemu p. Józefowi Maczejce, by złożył mandat swój na członka rady powiatowej rohatyńskiej, lecz wezwała go tylko do złożenia mandatu na zastępcę członka wybranego przez radę powiatową do komisyi asenterunkowej, ponieważ obowiąki służbowe p. Maczejki wymagają jego

Część historyczno-statystyczna.

Wskazówki dla gmin

względem spisu ludności po dzień 31. grudnia 1869.

(Ciąg dalszy.)

g) Urząd, środki wyżywienia.

Komisarz konskrypcyjny winien zapisywać z największą dokładnością sposób zatrudnienia wszystkich już od 14 roku życia. Przy zapisywaniu kobiet powinien podawać czy się zajmują prowadzeniem gospodarstwa domowego, czy pomagają swoim mężom lub czem się zresztą trudnią. Podobnież winien wyszczególnić rodzaj nauki młodzieży szkolnej, rodzaj rzemiosła terminatorów itp. Nawet przy zapisywaniu młodszych osób rubryka g wtedy tylko może być przekreśloną, gdy się jeszcze niczem niezajmują i nie są terminatorami. Zapiski muszą być ile możności jak najdokładniejsze ogólne zaś podania jak np. urzędnik, fabrykant, kupiec, wyrobnik fabryczny, utrzymuje się z pracy rąk itp. nie będą wcale dostateczne. Potrzeba powiedzieć: oficyał kancelaryjny, poborca podatkowy, sędzia powiatowy, fabrykant towarów metalowych, właściciel przędzalni, bankier, handlarz bydłem, szwaczka, hafciarka, robotnica w fabryce cygar, w przędzalni bawełny, robotnik przy budowie, przy ogrodnictwie, przy wyrobie cegieł itd. Można jednak wypełnić zarazem i rubrykę h a to w następujący sposób:

g	h
czeladnik	przy odlewarni żelaza
robotnica	przy fabryce cygar
terminator	murarski,

lub też pisząc przez obie rubryki.

Jeżeli ktoś liczący przeszło 14 lat nie ma żadnego zatrudnienia, należy wyrazić w rubryce g z czego się utrzymuje, czy jest emerytem, posiadaczem rent, właścicielem domu, żebrakiem itp.

h) Stósunek służbowy.

To co się powiedziało przy rubryce g, dotyczy także rubryki h. W razie wątpliwości czy ktoś wykonuje rzemiosło samodzielnie lub jako pomocnik, komisarz konskrypcyjny winien zapytać czy opłaca podatek, kto bowiem opłaca podatek, wykonuje rzemiosło samodzielnie.

i) Miejsce urodzenia.

Rubryka ta, postawiona obok następnej (przynależności) służy do zapobieżenia popełnianym często omyłkom. Miejscem urodzenia jest to miejsce w którem się ktoś urodził; ta sama osoba może posiadać zupełnie gdzie indziej prawo przynależności. Miesce urodzenia jest zapisane w metryce, przynależność zaś w osobnem świadectwie.

(C. d. n.)

ciągłej obecności w kasie od 8. do 3. godziny po południu, w którym to właśnie czasie odbywa komisya asenterunkowa swoje czynności. — W wezwaniu tem pozostawiła c. k. dyrekcya skarbu pana Maczejce wolność należenia tak do rady powiatowej jak i do rady miejskiej.

W sprawie odłączenia kolonii Neudorf od gminy Strupków oświadcza Wydział c. k. Namiestnictwu, iż skoro aż do czasu wejścia w życie ustawy gminnej kolonia Neudorf stanowiła zawsze osobną gminę, do przywrócenia tej odrębności nie jest wymaganą ustawa, lecz dostatecznem będzie rozporządzenie c. k. Namiestnictwa w drodze administracyjnej.

W sprawie udzielenia lekarstw ubogim izraelitom w Dolinie na rachunek funduszów miejskich zatwierdza Wydział krajowy uchwałę wydziału powiatowego opartą na zasadzie zrównania w obec prawa wszystkich mieszkańców miasta Doliny do gminy należących bez względu na wyznanie.

Na zapytanie c. k. prezydyum Namiestnictwa o zdanie co do czasu, kiedy nowe wybory reprezentacyi gminnych z powodu zbliżenia się ku końcowi pierwszego peryodu wyborczego miałyby być przeprowadzone, a od którego czasu nowe reprezentacye czynności swe rozpocząćby miały, oświadcza wydział, iż zdaniem jego działalność teraźniejszych reprezentacyi gminnych stosownie do postanowień ustawy gminnej kończy się z upływem peryodu trzechletniego, że trzechlecie należy rachować od dnia wyboru poszczególnych rad gminnych, nie zaś od dnia zatwierdzenia wyboru zwierzchności gminnej, nakoniec, że przygotowania do nowych wyborów wcześnie poczynione być powinne tak, ażeby wybory nowe w każdej gminie ukończone były 8 dni przed upływem peryodu trzechletniego.

Wydział krajowy uznaje za usprawiedliwioną ingerencyę c. k. starostwa w Samborze w zasystowaniu uchwały samborskiej rady powiatowej z 26go czerwca b. r. względem wydzierzawienia prawa polowania na gruntach gminnych w Spryni.

W przedmiocie zaległości datków konkurencyjnych do dróg krajowych Mielnicko-Borszczowskiej i Iwańsko-Mossorowskiej odpowiada Wydział krajowy c. k. Namiestnictwu, iż nie może udzielić ani zwrotnej, ani bezzwrotnej zaliczki z funduszu krajowego na wypłatę należytości przypadających przedsiębiorcom i gminom, że jednak nie ma nic przeciw temu, aby zaległości te ściągane były w ratach.

Gminie Sokołów w powiecie stryjskim udziela Wydział krajowy 250 złr. na opłatę robocizny przy budowie mostów w gminie.

Wydział krajowy wydaje na mocy §. 21. ustawy drogowej i 27. ustawy gminnej okólnik do wydziałów powiatowych, wedle którego do uprzątania śniegów na drogach krajowych i powiatowych obowiązane są gminy dać robotnika za daremnie, jeśli robota odbywa się wśród osady, po za osadą zaś za wynagrodzeniem przez Wydział krajowy oznaczyć się mającem. (Dok. nast.)

Dzienniki donoszą, że mniejszość ministerstwa otrzymała od Najjaś. Pana polecenie, by z swej strony przedłożyła także memoryał i wyłuszczyła swe zapatrywania na obecną sytuacyę. Prawdopodobnie oba memoryały staną się przedmiotem dyskusyi na naradzie ministeryalnej, która się odbędzie pod przewodnictwem Cesarza.

O teraźniejszem przesileniu ministeryalnem „N. Frbl." podaje następujące uwagi otrzymane jak powiada z niezawodnego źródła.

Jak wiadomo, mniejszość ministeryalna wezwaną została do wyjawienia swego zapatrywania na sytuacyę polityczną i wielce ważne kwestye bieżące, które są obecnie w toku. Wezwaniu temu mniejszość ministeryalna miała uczynić zadosyć d. 27. lub najpóźniej 28. b. m. Tym sposobem kwestya przesilenia ministeryalnego weszłaby na nową drogę, wówczas bowiem korona miałaby przed sobą dwa memoryały dwóch frakcyi ministeryalnych oparte na odmiennych zasadach. Czy wobec tych faktów decyzya korony odroczoną zostanie w oczekiwaniu na wotum reprezentacyi ludu, czyli też Rada państwa zebrawszy się po świętach zastanie kwestyę ministeryalną załatwioną, o tem nic jeszcze pewnego powiedzieć nie można. O tem tylko ze względu na znane usposobienie monarchy wątpić nie można, że sprawa ta załatwiona będzie na drodze ściśle konstytucyjnej.

Jeden z dzienników wiedeńskich zwraca uwagę, że Najj. Pan po powrocie z Egiptu nie przyjmował prócz hr. Taaffe żadnego z ministrów. Potwierdza tę wiadomość „N. Frbl.", lecz nie przywięzuje do niej żadnego znaczenia i twierdzi, że hr. Taaffe tylko dla tego był przyjmowanym, ponieważ winien był przedłożyć relacye nie cierpiące zwłoki. Tenże dziennik dowiaduje się, że pięciu ministrów uchwaliło jednogłośnie, aby żaden nie przyjmował posady prezydenta ministrów.

„La Patrie" dowiaduje się z Wiednia, że niedoszły do skutku zjazd Najjaśn. Pana z królem Wiktorem Emanuelem, nastąpi w połowie stycznia w Ankonie. Wtedy Cesarz pojedzie bowiem do Tryestu i ztamtąd uda się do Ankony na spotkanie małżonki swojej wracającej z Rzymu. Następnie król włoski przybędzie do Wiednia w odwiedziny na dwór cesarski.

Pogłoska, że rząd francuski podał w Wiedniu, Berlinie, Petersburgu, Florencyi i Londynie projekt powszechnego rozbrojenia, mimo zaprzeczenia utrzymuje się ciągle w dziennikach, Berliński dziennik „Bk. u H. Ztg." pisze w tej sprawie: „Pogłoska o projekcie francuskiego rządu względem powszechnego rozbrojenia o tyle jest prawdziwą, że reprezentanci Francyi otrzymali polecenie, by na dworach europejskich podnosili tę myśl, przedstawiając konieczność zredukowania liczby wojska i ciężarów ztąd wynikających a oraz by oświadczyli, że rząd francuski najmocniej pragnie dyskusyi w tej sprawie. Zwierzył się z tem poufnie jenerał Fleury w Petersburgu a poseł Benedetti w Berlinie. Zdaje się, że oświadczenia te wysłuchano w Petersburgu i Berlinie z pewnem niedowierzaniem i podejrzeniem." Organ pruskiego ministerstwa „Nordd. Allg. Ztg." pisze w tej samej sprawie: „Jeżeli dotąd żadne z mocarstw nie podniosło tej sprawy, to stało się to dla tego, gdyż rozbrojenie przy dalszem trwaniu

---

Dokumenta i dyplomy.

W i e l i c z k a.

R. 1451, 1489, 1507, 1554, 1566, 1570, 1571, 1579, 1589, 1604, 1609, 1631, 1633, 1635, 1636, 1637, 1638, 1646, 1649, 1650, 1654, 1670. 1673, 1676, 1678. 1683. 1684. 1687. 1697.

Król August II. z powyższych lat dyplomy, dokumenty, reskrypty, wyroki, ustawy, Miasta Wieliczki się tyczące, dosłownie ponawia lub ogółowo zatwierdza.

(Ciąg dalszy.)

67 Cum itaq(ue) in eadem Ciuitate **Vielic**iensi ab ipsa | Funda(ti)one Aduo-
68 ca(ti)a fuerit erecta, quæ cum multis annis per diuersos Insignes Viros | pos-
sideretur, tandem munificentià primùm quidem Ser(eniss)mi Regis Vladislai,
69 postmodum Se|renissimi Sigismundi Prini Aui et Antecessoris N(ost)ri desi-
70 deratissimi, eidem ipsi Ciui|tati **Vielic**iensi collata, por eosq(ue) consensu
71 Eroundem Ser(enissi)morum Regum accedente, Primum | quoad medietatem sub
72 tempore memorati Regis Vladislai empta, postea uero præfati | Regis Sigis-
mundi Primi tempore, Juris Ordine, in reliqua medietate, de manibus diuer-
73 so|rum Pos(ses)sorum redempta fuit, eaq(ue) postea temporis successu, Le-
74 gibus Regni sic disponen|tibus, ad eximendum G(e)n(er)oso Joanni Szczerbic
75 Aulico N(ost)ro per Nos conce(s)sa, per ipsumq(ue) | per aliquot Decr(et)a
76 N(ost)ra redempta fuit. Is uerò posteaquam illam annis aliquot | possedisset,
77 eo [9]) præcibus Ciuium illorum adducatus est, ut de di(mi)ttenda [10]) eadem
Aduocatia | certam cum eis fecisset compositionem, permisisset ut ydem Ciues
78 **Vielic**ienses In|corpora(ti)onem eius Aduoca(ti)æ apud Nos et Regni
79 N(ost)ri Ordines impetrarent, unde fa|ctum est, vt primum quidem Nobilitas
80 totiûs Palatinatûs Cracouien(sis) in Conuentu || particulari Prossouiensi, una-
81 nimi consensu, id Nuntys Suis in Mandatis dedis|set, tandem uerò omnes Or-
82 dines Regni in Conuentu præsenti G(e)n(er)ali, id ipsum a No|bis peterent,
83 ut eandem Aduoca(ti)am Ciuitati illi conferremus et perpetuis temporibus in|-
corporaremus. Dedimus itaq(ue) hoc libenter, tot Intercessionibus Senatorum
84 Nuntiorumq(ue) | Terrestrium, ad præsentem Conuentum congregatorum, ut
85 primum quidem Contractum seu | Compositionem per præfatos Ciues **Vielic**i-
86 enses, cum memorato Joanne Szczerbicz, | moderno eiûs Aduoca(ti)æ Pos-
87 (ses)sore eo n(omi)ne factam approbaremus, prout iam exnunc | in omnibus
88 punctis, clausulis et conditionibus approbamus et confirmamus, inhæren|doq(ue)
Constitu(ti)oni publicæ Conuentûs moderni, Aduoca(ti)am præfatam cum om-
89 ni|bus eius agris, campis, fundis, subditis, ædificys, censibus, laboribus, fruc-
90 tibus, redi|tibus emolumentisque vn(iver)sis, ita latè longè et circumferentia-
91 liter prout ex antiquo | in suis metis, limitibus et graniciebus, [11]) et prout
92 eam modernus Pos(ses)sor vigore commensu|ra(ti)onis commissorialis et De-
93 cr(et)orum N(ost)rorum tenuit et possedit, Ciuitati prædictæ **Vielic**i|ensi e-
iusque Ciuibus in vsus Ciuitatis publicos, Jure perpetuo et hæreditario,

A ponieważ w temże Mieście **Wieliczce** *już przy założeniu onego utworzone zostało wójtostwo, które będąc długi czas w posiadaniu różnych mężów znakomitych, nareszcie ze szczodrobliwości i to najprzód Najjaśniejszego Króla Władysława a potem Najjaśniejszego Zygmunta I. Dziada i Poprzednika Naszego najukochańszego temuż Miastu* **Wieliczce** *nadane, i przezeń za przyzwoleniem od tychże Najjaśniejszych Królów ku temu uzyskanem najpierw w jednej połowie za panowania wspomnionego Króla Władysława nabyte, później zaś pod przerzeczonym Królem Zygmuntem I. prawnym sposobem w drugiej połowie z rąk różnych posiadaczy wykupione, następnie wszakże z biegiem czasu, gdy ustawy koronne tak rozporządzały, Rodowitemu Janowi Szczerbiczowi Dworzaninowi Naszemu na skup przez Nas oddane, i przez tegoż za kilkoma wyrokami Naszymi skupione zostało, które potrzymawszy je lat kilka, prośbami tychże Mieszczan do tego przywiedzion, iż pewien układ o odstąpienie tegoż wójtowstwa z nimi uczynił, i zezwolił, aby ciż Mieszczanie* **wieliccy** *o wcielenie tegoż wójtowstwa u Nas i u Stanów Naszego Królestwa starali się; w skutek czego najprzód Ziemiaństwo całego województwa krakowskiego na sejmiku w Prosszkowicach jednowyślną uchwałą to poleciła, a nareście wszystkie Stany Królestwa na sejmie walnym tażke u Nas dopraszały się, abyśmy pomienione wójtowstwo do tegoż Miasta przyłaczyli i wcielili: chętnie przeto przychyliliśmy się do tylu przyczyn Senatorów i Posłów ziemskich, na teraźniejszy sejm zgromadzonych, aby przedewszystkiem ugodę czyli układ między pomienionymi Mieszczanami* **wielick***imi a przerzeczonym Janem Szczerbiczem, teraźniejszym tegoż wójtowstwa posiadaczem. w owym celu zawarty zatwierdzić, jakoż teraz już we wszystkich szczegółach, określeniach i warunkach uznajemy i zatwierdzamy, a w wykonaniu powszechnej sejmu teraźniejszego ustawy, pomienione wójtostwo ze wszystkiemi rolami, polami i grunty, z poddanymi, budynkami, czynszami i robocizną, ze wszlkiemi polami, dochodami i pożytkami, w takiej szerokości, długości i rozległości, jakie zdawna miedzami, kresami i granicamt oznaczone miało, i w jakich je terazniejszy posiadacz na podstawie pomiaru komissarskiego tudzież wyroków Naszych dzierżył i trzymał, nadajemy i dajemy prawem dziedzicznem i wieczystą darowizną wspomnionemu Miastu* **Wieliczce** *i tamtejszemu Mieszczańswu na ogólny Miasta pożytek, wcielając je do niego na wiezne czasy*

---

[9]) Wzięte tu zamiast mylnego „et". — [10]) Właściwie stoi „dittenda" bez znaku skrócenia. — [11]) Opuszczone „erat".

(Ciąg dalszy nastąpi.)

obecnych stosunków stać się musi koniecznym wynikiem tej sytuacyi. Jednostronne zaś traktowanie w tej kwestyi mogłoby może doprowadzić do wręcz przeciwnego skutku.

Z Petersburga piszą do „Nordd. Allg. Ztg.“: „Austryackie dzienniki“ robią Rosyi zarzut, że objawia swe sympatye dla powstańców z Bocca i Cattaro i że nawet chciałaby ich poprzeć. Oskarzenie to jest w wysokim stopniu niesprawiedliwe. Wprawdzie żywią w państwie rosyjskiem sympatyę dla powstańców, ale to nie jest dziełem rządu, którego też za to do odpowiedzialności pociągać nie można. Podobne demonstracye wyprawiają jedynie kluby panslawistyczne. A w klubach tych najgłośniej demonstrują austryaccy Słowianie a mianowicie Czesi. Za ich staraniem otworzono publiczne składki i urządzono przedstawienia teatralne na korzyść powstańców. Rząd rosyjski nie pozwolił oczywiście na to a gdzie bez pozwolenia zbierano składki lub dawano przedstawienia, tam stanowczo nie dopuścił tego. Rząd rosyjski życzy sobie utrzymać stosunki przyjacielskie z Austryą a dowodem prawdziwości tych życzeń jest jego zachowanie.“ — „Usprawiedliwienie to jednak nie jest dostatecznem — dodaje „Pr. Abendbl.“ — Panslawistyczne kluby znajdują poparcie u góry a pobłażliwość u rządu, który tem samem bierze udział w tej akcyi.“

Z Londynu donoszą telegramy, że w Lancashire zniweczono spisek fenian, dążący do zrabowania broni w tem mieście ulokowanej. O'Donoghue, członek parlamentu, wybrany w Irlandyi ogłosił w „Times'ie“ list, w którym przestrzega swych ziomków, by unikali gwałtownych i niepravnych środków. Zarazem oświadcza O'Donoghue, że obowiązkiem każdego patryoty irlandzkiego jest gorące upominanie swych ziomków, by legalnemi środkami dążyli do polepszenia swej doli.

Dzienniki angielskie uważają za uchybienie, że p. Odo Russel nie otrzymał zaproszenia na otwarcie soboru wraz z całem ciałem dyplomatycznem. „Mémorial diplomatique“ tak to tłumaczy: Margr. Banneville, jako dziekan ciała dyplomatycznego otrzymał od kard. Antonellego zaproszenie ogólne; nie zaprosił zaś p. Russella, gdyż ten nie ma charakteru posła uwierzytelnionego, jak to się pokazuje, gdy tenże ofiarował papieżowi Maltę na mieszkanie i od kard. Antonellego odebrał odpowiedź, że wysłannik ten będzie nadal przyjmowany w Watykanie jedynie jako osoba prywatna. P. Kapnist, ajent rosyjski, również nie otrzymał zaproszenia, skoro margr. Banneville wiedział o zerwaniu stosunków dyplomatycznych Rzymu z Rosyą.

„Le Public“ pisze: Następująca kombinacya ministrów będzie cesarzowi przedłożoną ostatecznie: Ollivier, sprawy wewnętrzne i wyznania; Bonjean, sprawiedliwość; Mége albo Dupuy, roboty publiczne; Louvet, rolnictwo; Chasseloup-Laubat, sprawy zagraniczne; Leboeuf, wojna; Magne, skarbowość; Rigault de Genouilly, marynarka; Maurycy Richard zalecany jest przez Olliviera na ministra oświecenia.

Z Florencyi piszą do „A. Allg. Ztg.“: „Jenerał Menabrea, który w skutek warunków postawionych przez Lanzę przy objęciu ministerstwa prosił króla o dymisyę z urzędu pierwszego adjutanta, został mianowany honorowym adjutantem. Następca jego ma być jenerał Sonnaz. Dotychczasowy minister królewskiego dworu, Marchese Gualterio, opuścił dwór. Miejsce jego ma zająć koniuszy królewski hr. Castellengo. Menabreę dotknęły mocno ostatnie zdarzenia. Mówią, że dla powetowania strat materyalnych ma być mianowany dyrektorem północno-włoskich kolei żelaznych. Menabrea nie jest bogatym, jednakże z córką jego ożenił się bardzo majętny Sycylijczyk książę Gela. Najmniej dotknęły ostatnie wypadki dymisyonowanego ministra Cambray-Digny. Nie myśli on wcale porzucić życia politycznego, owszem zamierza zająć swe miejsce w senacie i bronić swej administracyi podatków.“

Obóz turecki w Suttorina został znacznie zwiększony. Przybyło tam znowu 6 świeżych batalionów tak, że cała siła zbrojna wynosi teraz 20.000 żołnierzy. Wzdłuż granicy czarnogórskiej ukończono już bateryę i szańce. Gubernator z Bosnii wydał rozkaz, by 1. marca wojsko zgromadziło się na ćwiczenia do obozu pod Serajewo. Dowodzi to wielkiej czujności ze strony Turcyi, która snać zaczyna niedowierzać zachowaniu księcia czarnogórskiego.

„New York-Herald“ utrzymuje, że Stany Zjednoczone płacić będą za dzierżawę zatoki Samana u wyspy Hajti 150.000 dolarów rocznie. Mniejsza o zapłatę, lecz zatoka ta, jedna z najdogodniejszych i największych stacyi w Indyach Zachodnich, stanie się od tej chwili stałą stacyą morską Stanów Zjednoczonych; a przeto flota ich o tyle będzie bliższą Europy. Nabytek czy dzierżawa tej zatoki jest pierwszym wstępem Unii amerykańskiej do zawładnięcia archipelagiem zachodnio-indyjskim.

Kronika.

(Wypadek miejscowy.) Dnia 26. b. m. wieczorem skoczył z trzeciego piętra Nr. 235 Jakób Wolisz urzędnik przy banku w Samborze i poniósł śmierć natychmiast. Powodem tego samobójstwa ma być obłąkanie.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Oszustwo. Dnia 21., 22. i 33. b. m. toczyła się przed kolegium 5 sędziów (przewodn. radca sądowy p. Semkowicz, oskarz. podprok. p. Dr. Prachtel, obrońca p. adw. Dr. Szaff) bardzo ciekawa rozprawa ostateczna. Sala i galerya były przepełnione. Przed sądem stawali Abraham Schlimper, krawiec i machlerz ze Lwowa, 34 l., żonaty, już karany za zbrodnię sprzeniewierzenia, Hersz Elmer i Jonas Elmer, machlerze ze Lwowa. Świadków było około 30, pomiędzy tymi tylko 2 chrześcianie. Oskarzenie opiewa: Machlarz Elie Londner dostał dnia 1. sierpnia 1868 od Schlimpera wexel na 600 złr., przez Cywię Braunerową dnia 11. listopada 1867 przyjęty i zapisał go na realności Braunerowej pod l. $449^{3}/_{4}$. Lecz Braunerowa oświadczyła, że podpis jej na tym wexlu jest fałszywy, Schlinger zaś twierdził, że Braunowa od niego kwotę 600 złr. otrzymała i weksel sama podpisała. Sądowe śledztwo, które prowadził sędzia p. Sawczyński ze zwykłą u niego energią, wykryło, że podpis Braunerowej jest rzeczywiście fałszywy. Schlimper, który został natychmiast uwięziony, jest jeszcze nadto oskarzony o przestępstwo podług §. 411 ust. k. przez pobicie, Elmer Hersz i Jonas zaś o wspólnictwo w tem przestępstwie. Podczas rozprawy pokłóciła się i pobiła się Cywie Braunerowa z jednym świadkiem, za co sąd skazał ją natychmiast na karę aresztu 3 dni.

Schlimpera skazał sąd na 2 lata ciężkiego więzienia (wniosek 3 l.) z postem w każdym tygodniu, Herscha Elmera zaś na 8 dni aresztu, a Jonasa Elmera na 3 tygodni. Wszyscy zapowiedzieli rekurs.

Skaleczenie. Maryanna Czajkowska z Solonki, 32 l., stanu woln., która swojej nieprzyjaciółce w sprzeczce łopatą kość nosową złamała, została dn. 18. grudnia b. r. skazaną na 6 tygodni więzienia i przyjęła wyrok (przewod. radca sądowy p. Semkowicz, oskarz. radca sądu wyższ. i prokur. pań. p. Danek).

Kradzież. Edmund Tatarkowski z Drohowyża, były dyurnista, 32 l., już 2 razy za kradzież karany i dopiero 18. listopada wypuszczony, został 22. listopada w nocy schwytany podczas kradzieży w sklepie. Dnia 21. grudnia skazano Tatarkowskiego na 1½ roku ciężkiego więzienia. Skazany przyjął wyrok całkiem obojętnie (przewodn. radca sądowy p. Dziedzicki, oskarz. radca sądu wyższ. i prokur. państwa p. Danek).

Zabójstwo. Dnia 21. grudnia 1869 r. stawał przed sądem 5 sędziów (przewodn. radca sądowy p. Semkowicz, oskarzyciel podprokurator p. Dr. Prachtel, obrońca p. adw. Dr. Holzer) Józef Iwaszczuk, urlopnik ze Lwowa, 23 l., obrz. rz. kat. Oskarzenie opiewa: Dnia 16. lipca 1869 r. rzucił Józef Iwaszczuk w sprzeczce kamieniem 5 funtowym na Józefa Filarskiego i ranił go w głowę powyżej czoła, Filarski oddany do szpitalu głównego, już 24. lipca wyszedł zdrów, a 26. był nawet w kościele św. Anny. Lecz 3. sierpnia musiano go napowrót do szpitalu oddać gdzie dnia 6. sierpnia umarł. Rzeczoznawcy orzekli, że śmierć nastąpiła wskutek wstrząśnienia mózgu. Iwaszczuk tem się usprawiedliwia, że podczas sprzeczki był całkiem pijany, co się jednak w skutek śledztwa sądowego nie potwierdza.

Sąd skazał go na 2 lata ciężkiego więzienia (wniosek 3 l.) z postem w każdym tygodniu. Skazany odwołał się do wyższego sądu.

Obraza majestatu. Maryanna Łupicka, wyrobnica z Bóbrki, 27 l., stanu wolnego, już wiele razy za zakazany powrót do Lwowa karana, została d. 18. grudnia za obrazę majestatu na 6 miesięcy ciężkiego więzienia, z postem w każdym tygodniu skazaną, (wniosek 1 rok) i przyjęła wyrok. (Przewodn. radca sądowy p. Semkowicz, oskarzyciel radca sądu wyższego i prokurator państwa p. Danek.)

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym w bieżącym tygodniu odbyć się mające. D. 29. grudnia 1869 r.: Kantor Alojzy, gwałt publiczny. Król Piotr, gwałt publiczny. Kliszcz Matwij, uszkodzenie ciała. Hermann Kallmann, ciężkie uszkodzenie ciała. 30. grudnia: Seniuta Jan, kradzież. Sajewicz Hryńko, ciężkie uszkodzenie ciała. Drozd Dymytry, ciężkie uszkodzenie ciała. Hnatow Piotr, gwałt publiczny. Starowiecka Katarzyna, kradzież. Tłuczek Jan, ciężkie uszkodzenie ciała. Tarawata Franciszka, kradzież. Kożuchowa Katarzyna, ciężkie uszkodzenie ciała. 31. grudnia: Skalński Gabryel, oszustwo. Karpiński Maurycy, kradzież. Jasiniewicz Jurko, ciężkie uszkodzenie ciała. Ruda Hanuśka, kradzież. Szuwar Leszek, kradzież. Kot Fedko, kradzież. Mielnik Piotr, ciężkie uszkodzenie ciała.

– Do „Czasu“ piszą z Rzymu pod dn. 22. b. m.: Eksportacya śp. biskupa Manastyrskiego odbyła się w przeszłą niedzielę z wielką okazałością, w Rzymie zgoła nie praktykowana, bo nigdy jeszcze tu nie widziano, aby około trzydziestu biskupów w mantelettach i biretach na głowie szło ordynkiem za trumną nieboszczyka. Między biskupami był prymas salzburgski Tarnoczy, odznaczający się czerwonym biretem. Za nimi postępował liczny bardzo orszak kapłanów i kleryków polskich, tak świeckich jak i ze zgromadzenia Zmartwychwstańców.

Dziś odbyło się uroczyste żałobne nabożeństwo w kościele P. Maryi sopra Minerva, gdzie pochowany nieboszczyk. Celebrował ks. arcybiskup Wierzchlejski z asystencyą kleru polskiego. Deszcz z przykrym wiatrem połączony nie dozwolił Ojcom soboru w znacznej liczbie się zebrać, było ich jednak kilkunastu.“

Od Administracyi.

Rozporządzeniem c. k. wyższego sądu krajowego we Lwowie z d. 29. września b. r. do l.. 9392 administracya „Gazety lwowskiej“ zawiadomioną została. że od 1. stycznia 1870 sądy powiatowe temuż sądowi wyższemu podlegające, mają bezpośrednio prenumerować „Gazetę lwowską“ i nadsyłać przedpłatę. Upraszamy zatem świetne c. k. sądy powiatowe, aby w myśl powyższego rozporządzenia raczyły pospieszyć z nadesłaniem przedpłaty bezpośrednio do Administracyi „Gazety lwowskiej“ w listach frankowanych lub za przekazem pocztowym.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu grudnia:

	Miejsce targu:									
	Tarnów		Dębica		Dąbrowa		Pilzno		Kolbuszowa	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	waluta austryacka									
Mec pszenicy	4	34	4	.	4	25	4	40	4	10
„ żyta	2	82	2	75	2	65	2	60	2	50
„ jęczmienia	2	37	2	25	2	45	2	50	2	25
„ owsa	1	34	1	50	1	40	1	50	1	45
„ hreczki	2	54	.	.	2	25	.	.	2	.
„ kukurudzy	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków	.	70	.	50	.	60	.	55	.	63
Grochu	3	14	.	.	3	.	.	.	3	.
Cetnar siana	1	73	1	30	1	20	1	30	1	.
Sąg drzewa twardego	10	50	7	.	.		8	.	5	96
„ „ miękkiego	7	50	5	.	.	.	4	90	4	.
Funt mięsa wołowego	.	.	.	15	.	15	.	16	.	14
Miara wina		.	1	50	.	.	.	.	1	5
„ piwa		.		28	.	.	.	.		21
Wyrobnik z wiktem		.	.	25	.	.	.	.	.	15
„ bez wiktu	.	.	.	50	.	.	.	30	.	30

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Paryż, 29. grudnia. Ciało prawodawcze obrało Schneidera prezydentem, a Thalhueta, Chevandiera, Davida i Daru wiceprezydentami.

Proces Troppmanna rozpoczął się dziś przy wielkim natłoku publiczności.

Rzym, 27. grudnia. Na jutrzejszej kongregacyi rozpocznie się dyskusya nad projektami kwestyi dogmatycznych. Zapewniają, że kwestya nieomylności papieża nie jest wspomniana w projektach. ale wyrzeczonem jest potępienie nieprawowiernych zasad filozofii i moralności.

Petersburg, 28. grudnia. Dzienniki urzędowe ogłaszają nominacyę ks. Orłowa na posła w Wiedniu.

Ostatnia poczta.

Kotar, 27. grudnia. Braiczanie oddali wczoraj broń i zaprzysięgli cesarzowi wierność i posłuszeństwo. Przygotowawcze zgromadzenie Krywoczanów w Grabiu w celu rokowań o poddanie się, nie przyszło do skutku z powodu niepogody; przybyło tylko 12 ludzi na miejsce zebrania. Jenerał Auersperg odroczył przeto zebranie na czas nieoznaczony.

Paryż, 28. grudnia. Były minister, senator Bourgnenay, umarł. „La Patrie“ zaprzecza pogłosce o aresztowaniu 75 wojskowych w Paryżu. Są osoby, co starają się robić propagandę anarchistyczną między wojskiem, ale napotykają tylko obojętność i wzgardę. Ciało prawodawcze unieważniło wczoraj wybór Pereiry; na tem skończyło się sprawdzanie wyborów; poczem odczytano dekret cesarski zamykający nadzwyczajną sesyę ciała prawodawczego a otwierający sesyę zwyczajną.

Paryż, 28. grudnia. Dzisiejszy „Journal officiel“ donosi: Ministrowie wręczyli cesarzowi dymisyę swoją, którą cesarz przyjął. Dotychczasowi ministrowie pozostają aż do zamianowania ich następców. Cesarz wystosował do Olliviera list, w którym go wzywa, aby wskazał osoby, któ-

reby mogły złożyć wraz z nim gabinet jednolity, odpowiadający większości ciała prawodawczego i które byłyby gotowe wprowadzić w życie senatus konsult z d. 8. września w duchu i brzmieniu jego. Cesarz liczy na poświęcenie i patryotyzm Olliviera i ciała prawodawczego, że przyjdą mu w pomoc do urzeczywistnienia zadania wprowadzenia w życie regularnego rządu konstytucyjnego.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 28. grudnia.

Hotel George: PP. Hr Romer W., z Osieki. — Bogdan H, z Zadwórza — Urbański R., z Dobroszyna — Winnicki T., z Nadycza. — Koblitz A., c. k. kapitan, z Rohatyna.

Hotel europejski: Ks. Nowakowski J, opat, z Zółkwi.

Hotel Larga: Hr. Forgas W., c. k. podpułk., z Tarnopola. — Brauner K, c. k. porucznik, z Sambora.

Hotel angielski: Hr. Bobrowski K., z Rychliniec. — Abgarowicz T, z Bratyszowa. — Czajkowscy A. i H, z Bóbrki. — Czajkowski J., z Sarnik.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 28. grudnia.

PP. Hr. Badeni W., do Lubieniec. — Br Brunicki E., do Przemyśla — Br Harsdorf O, do Rosyi. — Ja ko K, do Łaczki — Ks. Lubomirski H., do Krakowa. — Polański T., do Rudek. — Radliński K., do Krechowiec. — Hr. Zichy D, do Siedmiogrodu. — Br. Rohonczi E. c. k. porucznik, do Manasterzysk.

T E A T R.

Dziś (przedst. pol.) **„Zbudziło się w niej serce“**, sielanka dramatyczna w 1 akcie; **„Paziowie królowej Marysieńki“**. operetka komiczna w 2 aktach przez St. Duniecki ego.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 28. grudnia 1869.

Pora	Barometr w mierze par sprow. do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	323 93	— 1.0	90.	PdW. sł.	8
2. god po poł.	323 71	+ 3 2	68.	PdW. ds	7
9. god. wiecz.	324.14	+ 1.8	78.	— sil.	3

Deszczu i śniegu 2.32.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
D. 28. grudnia.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	242	50	243	50
„ kol. lw.-cz.-Jassy	—	—	—	—	202	—	203	—
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	96	75	97	50
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	75	—	80	—
Listy z. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	87	75	88	25
„ T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	77	50	78	—
Banku hip. gal.	—	—	—	—	88	40	88	75
Gal. zakł. kr. włośc.	—	—	—	—	91	—	93	—
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	73	—	73	60
„ W. Ks. Krak	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	—	101	—
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	73	5	80
„ cesarski	—	—	—	—	5	76	5	83
Napoleondor	—	—	—	—	9	82	9	92
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	97	10	20
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	88	1	94
„ papierowy „	—	—	—	—	1	51½	1	52½
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	82¼	1	83¼
Srebro	—	—	—	—	122	25	123	75

(oprócz kupona bieżącego — przy pozycyach od Galic. banku krajow. do kol. lw.-czern. II. Em.)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 24. grudnia 1869.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	70.40	70 50
od kwietnia do października po 5%	70 20	70 30
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	222 50	223.50
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	222.—	223 —
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	90 50	91 —
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	97.40	97 75
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	102.75	103 25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	117.75	118 —
Renty Como po 42 lir. austr.	24.—	25.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

	pien.	towar.
Czech	92.75	—.—
Bukowiny	73.—	74.—
Galicyi	72.60	73.—
Niższej Austryi	94.—	95.—
Siedmiogrodu	75.75	76.25
Węgier	79 25	79.75
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 50%	274 50	275.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a.	257 70	258 —
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	865.—	870.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	65.—	80.—
Banku narodowego	732.—	735.—
Austr. towarz. żegl par. po 500 zł. m. k.	549.—	551 —
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	191.75	192 25
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2125	2130
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	242 25	242.75
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a w srebrze (20 funt. szt.)	201 75	202.25
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	320 —	322.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	258 60	258.80
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	107.—	107.50
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	77.25	78.—
Gal. banku hyp. po 6%	88.25	88.75
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6%	90.50	91.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	94.—	94 50
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	90.75	91.25
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

(za 100 zł.)

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.50	92.—
„ „ „ „ „ w. a.	—.—	—.—
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	101.50	102 —
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	94.50	94.75

5. Losy. (za sztukę)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	165.—	165.50
Clarego po 40 zł. m. k.	34.50	35.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	94.50	95.50
Keglevicha po 20 zł. m. k.	15.—	15.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.—	34.—
Palffiego po 40 zł. m. k.	30.50	31.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.50	16.—
Salma po 40 zł. m. k.	41.50	42 50
St. Genois „ 40 „ „	32.50	33.50
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	27.—	28.75
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	124.—	126.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	63.—	64.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	21.50	22.50
Windischgrätza „ 20 „ „	20.—	21.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	103 30	103.40
Augsburg za 100 zł. w p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	103.25	103.40
Hamburg za 100 M. B.	91.25	91 35
Londyn za 10 ft. szt.	123.75	123 90
Paryż za 100 fr.	49.15	49.15

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	5.83½	5.84½
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9 87	9.88
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	121.35	121.65

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 28. grudnia.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	60	—
„ „ „ z procentami z maja i listopada	60	—
„ „ w srebrze	70	60
Losy z 1860. roku	98	30
Akcye banku wiedeńskiego	734	—
„ „ kredytowego	260	30
Londyn 10 funtów szterlingów	123	60
Srebro	121	25
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	82½

DZIENNIK URZĘDOWY.

(3184) **Edict.** (1)

Nro. 3009. Das k. k. Bezirksgericht in Bircza macht mittelst gegenwärtigen Edictes allgemein bekannt, daß Hr. **Samuel Buka**, Eigenthümer des Gutes **Kreców**, gegen Hr. **Ascher Bonhard** und Hr. **Moritz Zyka** wegen Ausscheidung von der Pfändung der zu Gunsten des **Ascher Bonhard** beim **Moritz Zyka** pto. Sicherstellung der Wechselsummen 500 fl. und 50 fl. provisorisch gepfändeten und abgeschätzten acht Stück Ochsen hiergerichts eine Klage überreicht habe, welche zum mündlichen Verfahren decretirt und zur Verhandlung die Tagfahrt auf den 15. Februar 1870 um 9 Uhr Vormittags festgesetzt wurde.

Da der gegenwärtige Aufenthaltsort des Mitbelangten Hr. **Moritz Zyka** unbekannt sei, so wird für denselben auf dessen Gefahr und Kosten Hr. **Roman Nowogrodzki** zum Curator bestellt. Mit diesem Edicte wird demnach der Mitbelangte Hr. **Moritz Zyka** erinnert am festgesetzten Termine entweder persönlich zu erscheinen, oder dem bestellten Curator die nöthigen Behelfe zu geben, oder einen anderen Anwalt sich zu wählen und solchen dem Gerichte namhaft zu machen, als sonstens er die daraus entstehenden nachtheiligen Folgen sich selbst zuschreiben werde.

Bircza, den 16. November 1869.

(3166) **Edykt.** (1)

Nr. 10026. Ces. król. sąd obwodowy zawiadamia niniejszym edyktem Ignacego Swiderskiego, z życia i miejsca pobytu niewiadomego, a względnie jego z imienia, z życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców, że przeciw niemu Edmund Maksym Sander o extabulacyę prawa trzyletniej dzierżawy części dóbr Chlebowic wraz z prawem pobierania corocznie po 1000 fur drzewa Dom, 136, pag. 269 n. 81 on. i Dom. 136, pag. 270 n. 84 on. w stanie biernym części dóbr Chlebowice swirskie, niegdyś ś. p. Kazimierza Rogulskiego własnych intabulowanego ze stanu biernego tych części dóbr dnia 23go listopada 1869 do l. 10026 pozew wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego termin do wniesienia obrony na dzień 17. stycznia 1870 o godzinie 11tej przed południem wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego jest niewiadome, przeto c. k. sąd obwodowy w Złoczowie w celu zastępowania pozwanego, na jego koszt i niebezpieczeństwo tutejszego p. adwokata Dra. Heynego z substytucyą p. adwokata Dr. Mijakowskiego za kuratora nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Upomina się niniejszym edyktem pozwanego, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam się zgłosił, albo też potrzebne dowody prawnie ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi tutejszemu doniósł, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w przeciwnym bowiem razie wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 1. grudnia 1869.

Erkenntnisse.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 18. November 1869, Zahl 9031, das Verbot der Weiterverbreitung der Nr. 4 der periodischen Druckschrift „L' operaio“, deren Inhalt den Thatbestand des Vergehens nach §. 300 St. G. B. begründet, ausgesprochen. (2964)

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Zara hat hat mit dem Erkenntnisse vom 30. November 1869, Z. 5743, das Verbot der Weiterverbreitnng der Nr. 95 der periodischen Druckschrift „Il Nationale“, sammt der slavischen Beilage „Narodni list“ vom 27. November 1869, deren Inhalt den Thatbestand des im §. 300 St. G. textirten Vergehens begründet, ausgesprochen. (3102)

In Folge des rechtskräftigen Erkenntnissen des k. k. Landes- als Preßgerichtes in Wien ddto. 8. November 1869, Z. 38156, wurde das Verbot der Weiterverbreitung der bei Anton Klein beanständeten obscönen Photographien in Collectionen von sogenannten „Monaten“ und A B. C.“, wegen Vergehens gegen die öffentliche Sittlichkeit nach §. 516 St. G. ausgesprochen.

Vom k. k. Landes- als Preßgericht.

Wien, den 9. December 1869.

Boschan mp. Thallinger mp.

Das k. k. Landes- als Preßgericht Prag hat mittelst Beschlusses vom 27ten November l. J. Zahl 33184, zu Recht erkannt:

Die am 23. November 1869 bei Jacob Brandeis, Galanterie- und Spielwaarenhändler zu Prag und bei Karl Franke, Agenten in Apothekerwaaren zu Prag, beanständeten Räucherpapiere in Form von öffentlichen Creditspapieren, und zwar:

I. Bei Jacob Brandeis:

a) 23 Stücke in Form von österreichischen 5 Gulden Staatsnoten,

b) 46 Stücke in Form von preußischen 25 Thalerscheinen,

c) 39 „ „ „ „ Thalerscheinen,

d) 79 „ „ „ „ 1 Thaler Casseanweisungen,

e) 133 „ „ „ „ halbgebogenen 1 Thalerscheinen

II. Bei Carl Franke:

a) 217 Stücke in Form von 1 Thaler Casseanweisungen,

b) 57 „ „ „ „ 25 Thaler Cassescheinen,

c) 105 „ „ „ „ halbgebog. 1 Thalerscheinen, erscheinen als ein Gegenstand der im §. 325 St. G. bezeichneten, und nach demselben Paragraph strafbaren Uebertretung gegen öffentliche Anstalten u. Vorkehrungen.

Die Beschlagnahme dieser Objecte wird demnach bestätigt und die Weiterverbreitung dieser beanständeten und anderer derselben gleichkommenden Erzeugnisse wird verboten. (3078)

(3070) **Edykt.** (3)

Nr. 3086. Ces. król. sąd powiatowy w Zaleszczykach ogłasza, że do publicznej w drodze spadkowej przeprowadzić się mającej sprzedaży realności pod L. 135 w Zaleszczykach do masy spadkowej po Nucie Rosenblatt należącej, trzy termina, na dniu 21. stycznia 1870, 23. lutego 1870 i 22. marca 1870 o godzinie 10tej przed południem wyznaczone są z tem, że przy pierwszych dwóch terminach ta realność nie poniżej ceny wywoławczej 1500 złr. w. a., przy trzecim terminie zaś także poniżej tej ceny, jednak nie mniej jak za sumę 691 złr. 20 kr. w. a. sprzedaną zostanie.

Bliższe warunki licytacyi w sądowej registraturze przejrzeć można.

Zaleszczyki, dnia 28. października 1869.

(3088) **Edykt.** (3)

Nr. 49420. Ces. król. sąd krajowy wzywa posiadacza listu zastawnego ser. III. Nr. ser. 6576 z datą 1. lipca 1849 na 1000 złr. m. k. na okaziciela opiewającego, a wedle podania zgubionego, aby takowy w przeciągu 3 lat liczyć od dnia 3. czerwca 1869, na którym ostatni kupon zapadł, zaś posiadaczy nadmienionego kuponu i talonu, aby takowe w przeciągu jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni, licząc od dnia, w którym tenże kupon zapadł, sądowi temu przedłożyli, inaczej takowe po bezskutecznym upływie tego terminu amortyzowane zostaną.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 4. grudnia 1869.

(3087) **Edykt.** (3)

Nr. 6980. W c. k. sądzie powiatowym Żółkiewskim pertraktuje się spadek po Annie Frank dnia 27. lipca 1863 w Żółkwi bez ostatniej woli rozporządzenia zmarłej.

Ponieważ miejsce pobytu syna Franciszka Franka sądowi nie jest wiadome, przeto wzywa się tegoż, by do roku do sądu się zgłosił i oświadczenie spadkowe wniósł, w przeciwnym bowiem razie spadek ten z oświadczającymi się spadkobiercami i z kuratorem dla nieobecnego w osobie p. Jana Bernackiego ustanowionym załatwionym zostanie.

Żółkiew, dnia 22. października 1869.

(3089) **Edykt.** (3)

Nr. 62822. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Emila hr. Potockiego, właściciela dóbr, że przeciw niemu w sprawie o zapłacenie sumy wexlowej 2650 złr. w. a. z p. n. p. Mojżesz Weinreb pod dniem 7. grudnia 1869 do l. 62822 pozew wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego nakaz zapłaty pod dniem 15. grudnia 1869 do l. 62822 wydany został.

Ponieważ miejsce pobytu p. Emila hr. Potockiego wiadomem nie jest, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępywania tegoż i na jego koszt i szkodę tutejszego p. adwokata Dr. Czemeryńskiego z zastępstwem p. Dr. Goreckiego kuratorem mianował.

Niniejszym więc edyktem upomina się zapozwanego, by w należytym czasie osobiście stanął, lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił, ogółem stosownych do obrony środków użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Lwów, dnia 15. grudnia 1869.

(3107) **Edykt.** (3)

Nr. 21761. Ces. król. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Józefę hr. Skorupkową, że przeciw niej 10. grudnia 1869 L. 21761 Anna Schmelkes, obywatelka w Krakowie, o nakaz zapłaty sumy wexlowej 500 rubli srebrnych z p. n. wniosła pozew, w załatwieniu którego wydany został nakaz płatniczy 14. grudnia 1869 z terminem trzechdniowym.

Gdy miejsce pobytu pozwanej nie jest wiadome, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanej, jak równie na koszt i niebezpieczeństwo jej tutejszego p. adwokata Dra. Wyrobka z substytucyą p. adwokata Dra. Jakubowskiego kuratorem nieobecnej ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanej, aby albo sama stanęła, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niej zastępcy udzieliła lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrała i o tem c. k. sądowi krajowemu doniosła, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyła, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sama sobie przypisaćby musiała.

Kraków, 14. grudnia 1869.

(3108) **Edykt.** (3)

Nr. 21696. Ces. król. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Józefę hr. Skorupkową, że przeciw niej 9. grudnia 1869 L. 21696 Anna Schmelkes, obywatelka w Krakowie, o nakaz zapłaty sumy wexlowej 350 rubli srebrnych z p. n. wniosła pozew, w załatwieniu którego wydany został nakaz płatniczy 14go grudnia 1869 z terminem trzechdniowym.

Gdy miejsce pobytu pozwanej nie jest wiadome, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanej, jak równie na koszt i niebezpieczeństwo jej tutejszego p. adwokata Dr. Szlachtowskiego z substytucyą p. Dr. Rydzowskiego kuratorem nieobecnej ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanej, aby albo sama stanęła, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niej zastępcy udzieliła, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrała i o tem c. k. sądowi krajowemu doniosła, w ogóle zaś, aby wszelkich do obrony środków prawnych użyła, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sama sobie przypisaćby musiała.

Kraków, 14. grudnia 1869.

(3110) **Edykt.** (3)

Nr. 21704. Ces. król. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem pp. Józefę hr. Skorupkową i Kalikstę Borowską, że przeciw nim 9go grudnia 1869 L. 21704 Jakób Lubliner o nakaz zapłaty sumy wexlowej 200 złr. w. a. z p. n. wniósł pozew, w załatwieniu którego wydany został nakaz płatniczy 14go grudnia 1869 z terminem trzechdniowym.

Gdy miejsce pobytu pozwanych nie jest wiadome, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanych, jak równie na koszt i niebezpieczeństwo ich tutejszego p. adwokota Dr. Szlachtowskiego z substytucyą p. Dr. Rydzowskiego kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w wyż oznaczonym czasie albo same stanęły, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzieliły, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrały i o tem c. k. sądowi krajowemu doniosły, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyły, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki same sobie przypisaćby musiały.

Kraków, 14. grudnia 1869.

(3112) **Edykt.** (3)

L. 20647. C. k. sąd krajowy krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Teresę hr. Bobrowską niewiadomego miejsca pobytu, że przeciw Ignacemu hr. Bobrowskiemu i przeciw niej jako współpozwanej J. H. Bauminger o nieważnienie aktu darowizny ddto. Lwów 7. marca 1865 i wymazanie intabulacyi Ignacego hr. Bobrowskiego za właściciela dóbr Andrychowa z przyległ. intabulowanego wniósł, pozew w załatwieniu tegoż pozwu wyznaczono do ustnej rozprawy termin na dzień 26. stycznia 1870 godzinie 10tej rano pod rygorem §. 25. ustawy o postępowaniu sądowem.

Gdy miejsce pobytu pozwanej Teresy hr. Bobrowskiej nie jest wiadome, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanej, jak równie na koszt i niebezpieczeństwo tejże tutejszego p. adwokata Dra. Mochnackiego a zastępcą p. adwokata Dra. Markiewicza kuratorem nieobecnej ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanej, aby w wyż oznaczonym czasie albo sama stanęła lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niej zastępcy udzieliła lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrała, i o tem c. k. sądowi krajowemu doniosła, w ogóle, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyła, w razie bowiem przeciwnym, wynikłe z zaniedbania skutki sama sobie przypisaćby musiała.

Kraków, dnia 30. listopada 1869.

(3140) **Ogłoszenie konkursu.** (3)

L. 2387. Celem obsadzenia opróżnionych posad sług sądowych przy c. k. sądach powiatowych w Niemirowie i w Sokalu z płacą roczną 300 zł. w. a., a ewentualnie 250 zł. w. a.

Podania wnieść należy najdalej w przeciągu czterech tygodni do Prezydyum c. k. sądu krajowego we Lwowie.

Kandydatów wojskowych jednakże uwagę zwraca się na tę okoliczność, że li tylko ci uwzględnieni być mogą, którzy uzyskali już prenotacyę do umieszczenia ich w obrębie wyższego sądu krajowego we Lwowie.

Z Prezydyum c. k. sądu krajowego.

We Lwowie dnia 15. grudnia 1869.

(3080) **Edykt.** (3)

L. 55112. C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia edyktem niniejszym, że dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu Izaka Bajdof i Salamona Kofflera w skutek prośby wniesionej na dniu 11go sierpnia 1869 do l. 42013 przez Romana i Helenę z bar. Brunickich małżonków Puzynów o wykreślenie ze stanu biernego dóbr Gwoździca z przyległ. sumy 280 zł. m. k. na rzecz Izaka Bajdof prenotowanej i obowiązku Romana Pyzyny odstawienie 4558 garncy wódki, w razie zaś nieodstawienia zapłacenia 40 kr. m. k. za garniec wódki, tudzież sumy 1596 zł. i 30 kr. m. k. i kosztów egzekucyjnych 5 zł. 36 kr. m. k. na rzecz Salamona Kofflera intabulowanych ustanowionym został kuratorem p. adwokat Dr. Henryk Gottlieb z zastępstwem p. adwokata Dra. Zygmunta Kaufmana i że ustanowionemu kuratorowi uchwała tabularna sądu tutejszego z dnia 23. sierpnia 1869 do l. 42013 została doręczona.

Od c. k. sądu krajowego.

We Lwowie, dnia 30. października 1869.

(3075) **Edykt.** (3)

L. 43370. C. k. sąd krajowy wzywa posiadacza obligacyi funduszu indemnizacyjnego Galicyi zachodniej na imię Tomasza Nalepy pod Nr. 2085 na 500 zł. wystawionej wraz z 9 kuponami, z których pierwszy 1. listopada 1869 a ostatni 1. listopada 1873 płatny jest, wedle podania skradzionej, aby ową obligacyę z kuponami a to obligacyę w przeciągu 3 lat licząc od dnia upłaty ostatniego kupona, kupony zaś w przeciągu jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni od dnia zapadnięcia kupona sądowi przedłożyli, inaczej po upływie bezskutecznym tego terminu tak obligacya jako też i kupony za umorzone uznane zostaną.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 23. października 1869.

(3180) **Konkurs.** (2)

L. 2636. W celu obsadzenia posady adjunkta urzędów pomocniczych przy c. k. sądzie krajowym we Lwowie z roczną płacą 735 zł., a ewentualnie 630 zł. w. a., rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem dni 14tu od trzeciego ogłoszenia tego obwieszczenia w urzędowej Gazecie lwowskiej.

Ubiegający się o tą posadę mają swoje prośby z załącznikami należycie poparte wnieść do Prezydyum tutejszego c. k. sądu krajowego.

Z Prezydyum c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 22. grudnia 1869.

(3111) **Edykt.** (2)

Nr. 21807. Ces. król. sąd krajowy zawiadamia niniejszym edyktem p. Józefę hrab. Skorupkową, że przeciw niej 11. grudnia 1869 r. l. 21807 Baruch Landau, kupiec w Krakowie na Kazimierzu p. adwokata Dra. Schönborna o nakaz zapłaty sumy wekslowej 250 zł. z p. n. wniósł pozew, w załatwieniu którego wydany został nakaz płatniczy 14. grudnia 1869 z terminem trzechdniowym.

Gdy miejsce pobytu pozwanej nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanej jak równie na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego p. adwokata Dr. Markiewicza z substytucyą p. Dra. Szlachtowskiego kuratorem nieobecnej ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanej, aby albo sama stanęła, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niej zastępcy udzieliła, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrała i o tem c. k. sądowi krajowemu doniosła, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyła, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sama sobie przypisaćby musiała.

Kraków, dnia 14. grudnia 1869.

(3178) **Edict.** (2)

Nr. 60685. Vom k. k. Landesgerichte wird den Erben der Hinde Finkelstein, als: Hr. Osias Finkelstein, Feige Finkelstein und Rachel Finkelstein mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider sie Hr. Jacob Moses zw. N. Diamand wegen Löschung der verjährten Satzpost von 215 fl. C. M., wie dom. 51. pag. 429. n. 25. on. aus dem Lastenstande der Realität sub Nr. 518³/₄ in Lemberg am 25. November 1869 zur Zahl 60685 eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber die Tagfahrt zur mündlichen Verhandlung auf den 11. Jänner 1870 anberaumt wurde.

Da der Aufenthaltsort der Belangten Osias, Feige und Rachel Finkelstein nicht bekannt ist, so hat das k. k. Landesgericht zu deren Vertretung und auf deren Gefahr und Kosten den hiesigen Herrn Landes-Advocaten Hr. Dr. Rappaport mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Hr. Dr. Schrenzel als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict werden demnach die Belangten erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen, und diesem k. k. Landesgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben werden.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, den 27. November 1869.

(3138) **Edykt.** (2)

L. 4973. C. k. sąd powiatowy w Brzozowie wzywa z miejsca i pobytu niewiadomych Jędrzeja Wojtonia i Wawrzeńca Wojtonia z Trześniowa, aby się do przyjęcia spadku pozostałego po zmarłym na dniu 11go lutego 1816 bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia dziadka Szymonie Dydek z Trześniowa w przeciągu jednego roku zgłosili, gdyż w przeciwnym razie spadek ten z ustanowionym dla nich kuratorem Janem Prugar i zgłaszającymi się spadkobiercami przeprowadzonym będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Brzozów, dnia 9. grudnia 1869.

(3135) **Edykt.** (3)

L. 20017. Na zaspokojenie należytości wekslowej 37 zł. w. a. z przynal. prawomocnym nakazem zapłaty z 12. marca 1866 l. 4784 p. Filipowi Tokarzowi od p. Józefy Cesznakowej przyznanej, złożona została na rzecz p. Filipa Tokarza przez pp. Feliksa i Józefę Cesznaków do depozytu sądowego kwota 51 zł. 32 kr. w. a.

O czem się niewiadomego z miejsca pobytu p. Filipa Tokarza niniejszym edyktem zawiadamia, z tem dołożeniem, iż ustanowionym mu został kuratorem p. adwokat Dr. Jakubowski z zastępstwem p. adwokata Geisslera.

Kraków, dnia 7. grudnia 1869.

(3124) **Ogłoszenie licytacyi.** (3)

L. 6971. C. k. sąd powiatowy w Brzeżanach niniejszem wiadomo czyni, iż celem zaspokojenia wywalczonej przez p. Leona Wiśniewskiego kwoty 140 zł. w. a., tudzież kosztów 5 zł. 22 kr., 6 zł 27 kr., 4 zł. 28 kr. i 17 zł. 8 kr. w. a. przymusowa publiczna sprzedaż połowy realności pod l. k. 10 - 18 w Brzeżanach na Siółku położonej, Kajetana Pichockiego własnej, dozwoloną została. Celem przedsięwzięcia tej sprzedaży wyznacza się termina, a mianowicie na dzień 25. stycznia 1870 i 22. lutego 1870, każdą razą o 10tej godzinie przed południem z tym dodatkiem, że gdyby ta połowa realności w pierwszym terminie wyżej ceny szacunkowej, a w drugim terminie przynajmniej za cenę szacunkową sprzedaną nie została, do ustanowienia ułatwiających warunków termin na 15. marca 1870 o godzinie 10. przed południem się wyznacza, poczem sprzedać się mająca połowa tej realności w jednym terminie za jakąkolwiek cenę sprzedaną będzie. Za cenę wywołania ustanawia się cena szacunkowa 111 zł. w. a. Każdy chęć kupienia mający winien jest 10proc. ceny szacunkowej jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej gotowemi pieniądzmi lub w papierach na giełdzie notowanych podług kursu ostatniego, albo nareszcie w książeczkach kasy oszczędności lwowskiej złożyć, które to wadyum najwięcej ofiarującemu zatrzymane, a w razie zapłacenia gotówką w pierwszą połowę ceny kupna wrachowane, innym zaś kupującym po ukończeniu licytacyi zwrócone zostanie. Reszta warunków licytacyjnych, tudzież akt oszacowania i wyciąg tabularny mogą być przejrzane w tutejszo-sądowej registraturze. Co się tyczy ciężarów tę realność dotyczących, odseła się kupienia chęć mających do ksiąg gruntowych do c. k. urzędu podatkowego i urzędu gminnego. O tej licytacyi uwiadamia się obie strony, tudzież c. k. prokuratoryę skarbową z życia i miejsca pobytu niewiadomego wierzyciela tabularnego Wojcieche Zuruch i wszystkich tych wierzycieli, którzyby po 24go września 1869 do tabuli weszli, lub którymby uchwała niniejsza wcale nie lub za późno doręczoną została, przez kuratora ustanowionego p. adwokata Dra. Finkelsteina.

Z c. k. sądu powiatowego.

Brzeżany, dnia 24. listopada 1869.

Doniesienia prywatne.

K. k. privil.

allgemeine Verkehrsbank.

Kundmachung.

Der Verwaltungsrath der k. k. privil. allgemeinen Verkehrsbank hat au Grund des §. 68 der Statuten beschlossen, vom

2. Jänner 1870

ab, aus dem Erträgnisse des Jahres 1869 eine Abschlagszahlung von **fl. 7.20 österr. Währung** auf jeden mit fl. 120 eingezahlten Actien-Interimschein zu leisten.

Die Zahlung erfolgt bei der Hauptcassa der Gesellschaft (Stadt, Wipplingerstraße Nr. 26, 1. Stock) und den Cassen der Filialen in Brünn, Krakau Lemberg, Pest, Prag und Troppau gegen Ueberreichung der mit Nr. 1 versehenen Coupons der im Jahre 1869 umgetauschten neuen Interimscheine der Gesellschaft.

Die einzureichenden Coupons sind, wenn deren mehr als zehn zur Zahlung präsentirt werden, mit einer in arithmetischer Ordnung verfaßten Consignation, sonst aber auf der Rückseite mit der Namensfertigung und dem Wohnorte des Behebenden versehen, bei den obbenannten Cassen der Gesellschaft zu überreichen, woselbst auch die erforderlichen Consignationen unentgeltlich verabfolgt werden.

Wien, am 22. December 1869.

(3159—1) K. k. privil. allgemeine Verkehrsbank.

C. k. uprzyw. kolej galic. Karola Ludwika.

Obwieszczenie.

Ogłoszeniem naszem z października r. b. zniżona taryfa od 1go listopada r. b. dla transportów „spirytusu i wyskoku“ z Czerniowiec do Wiednia i po za Wiedeń, rozciąga się od 1go stycznia 1870 r. aż do dalszego rozporządzenia, pod temi samemi warunkami także dla stacyj po za Czerniowcami położonych.

Lwów, w grudniu 1869 roku.

(3160—1) Dyrekcya ruchu.

Wiener-Bank-Verein.

Der am 2. Jänner 1870 fällige Coupon der Actien des Wiener-Bank-Verein wird mit

3 fl. österr. Währ.

an der Cassa der k. k. privilegirten, allgemeinen, österreichischen Boden-Credit-Anstalt eingelöst. (3173)

Ogłoszenie licytacyi.

Filia

c. k. uprzyw. Banku dla obrotu ogólnego we Lwowie

podaje do ogólnej wiadomości, iż zapadłe z dniem 30go listopada 1869 zastawy, mianowicie:

kosztowności i towary

(między temi większa ilość zegarków złotych męskich i damskich pojedyńczo)

w dniach 3. i 4. stycznia 1870 r.

w lokalu jej Nr. 357 miasto (Kastrum plac) przez publiczną licytacyę najwięcej dającemu za gotowiznę sprzedane będą.

Wzywa się zarazem posiadaczy kwitów zastawniczych przez filię powyższą wydanych, do podniesienia możliwych nadwyżek, któreby się z powyższej licytacyi, oraz tych, któreby się ze sprzedaży **papierów publicznych w styczniu r. 1870** uskutecznionych okazać miały, najpóźniej **do końca lutego r. 1873.**

Nadwyżki do tego terminu niepodniesione przepadają według §. 21 statutów na rzecz funduszu Towarzystwa. (3151—2)

Z c. k. galic. drukarni rządowej.